

Program prac konserwatorskich
i badania stratygraficzno – konserwatorskie
dla renowacji stolarki okiennej

KOŚCIOŁA PW. ŚW. PIOTRA W OKOWACH W CHOBIENICACH

Autor opracowania:

mgr Katarzyna Michalak

nr dyplomu 1400/117345/2008

Poznań, grudzień 2024 r.

SPIS TREŚCI

Lp.	Zawartość	Str.
1.	Przedmiot opracowania	3
2.	Podstawa opracowania	3
3.	Cel i zakres opracowania	3
4.	Zagadnienia historyczne	4
5.	Opis stolarki okiennej	5
6.	Stan zachowania i przyczyny zniszczeń	8
7.	Badania stratygraficzno – konserwatorskie	10
8.	Cel oraz założenia konserwacji i restauracji	17
9.	Program prac konserwatorskich i restauratorskich	17
10.	Zalecenia i uwagi konserwatorskie	20
11.	Dokumentacja fotograficzna stanu zachowania	21

1. Przedmiot opracowania

Przedmiotem opracowania jest stolarka okienna kościoła pw. Św. Piotra w Okowach w Chobienicach. Budynek wpisany jest do rejestru zabytków pod nr 178/Wlkp/A wpisem z dnia 22.12.1932.

2. Podstawa opracowania

Opracowanie powstało na zlecenie Parafii rzymskokatolickiej pw. św. Piotra w Okowach oraz Pracowni Projektowej Wojciech Szymanowski z siedzibą na Os. Nad Łąkami 14, 64-000 Kościan.

Podstawą opracowania są:

- wizje lokalne,
- sporządzona dokumentacja fotograficzna,
- wykonane sondażowe badania stratygraficzne.

3. Cel i zakres opracowania

Celem opracowania jest ocena stanu zachowania stolarki okiennej kościoła (z wyłączeniem okien witrażowych) oraz określenie postępowania konserwatorskiego w zakresie konserwacji i restauracji jej elementów.

Program obejmuje następujące zagadnienia:

- zagadnienia historyczne dotyczące kościoła,
- opis stolarki okiennej,
- wyniki sondażowych badań stratygraficznych,
- stan zachowania stolarki okiennej wraz z fotografiami,
- szczegółowy proponowany program prac konserwatorskich.

4. Zagadnienia historyczne

Pierwsza wzmianka o wsi Chobienice pochodzi z 1395 r. wówczas należała ona do Marcina Chobienickiego. Dobra chobienickie od drugiej połowy XVII w. do 1939 r. należały do rodziny Mielżyńskich, bardzo zasłużonej dla Kościoła i Ojczyzny

Pierwszy kościół pw. św. Piotra w Okowach ufundowany został w 1467 r. i uposażony przez rodzinę Chobienickich. Od połowy XVI w. znalazł się w rękach innowierców - braci czeskich. Do katolików powrócił w 1638 r. na mocy wyroku trybunału koronnego

Obecny kościół wybudowany został w stylu późno-barokowym w latach 1778 - 1783 przez dziedzica chobienickiego Józefa Mielżyńskiego - kasztelana poznańskiego. Był to wówczas kościół jednonawowy z kwadratową wieżą. W latach 1928 -1930 z inicjatywy ks. Proboszcza Władysława Zielazka rozbudowano świątynię według projektu arch. R. Jezierskiego, pod nadzorem konserwatora zabytków N. Pajzderskiego. Dobudowano wówczas od zachodu prezbiterium oraz transept i po bokach kaplicę i zakrystię, w rezultacie czego kościół obecnie ma plan krzyża łacińskiego. Wewnątrz powiększono chór muzyczny wydłużając go w kierunku nawy i wspierając na dwóch prostokątnych filarach.

We wnętrzu kościoła, po prawej stronie od głównego wejścia, w korpusie wieży znajduje się tablica upamiętniająca ks. Władysława Zielazka, proboszcza parafii pw. Św. Piotra w Okowach w latach 1927 - 1940.

Kościół usytuowany na skraju parku, będącego częścią zespołu pałacowego

W 1932 roku odmalowano wnętrze i dokonano nowego wystroju kościoła. Położono także dach na kościele.

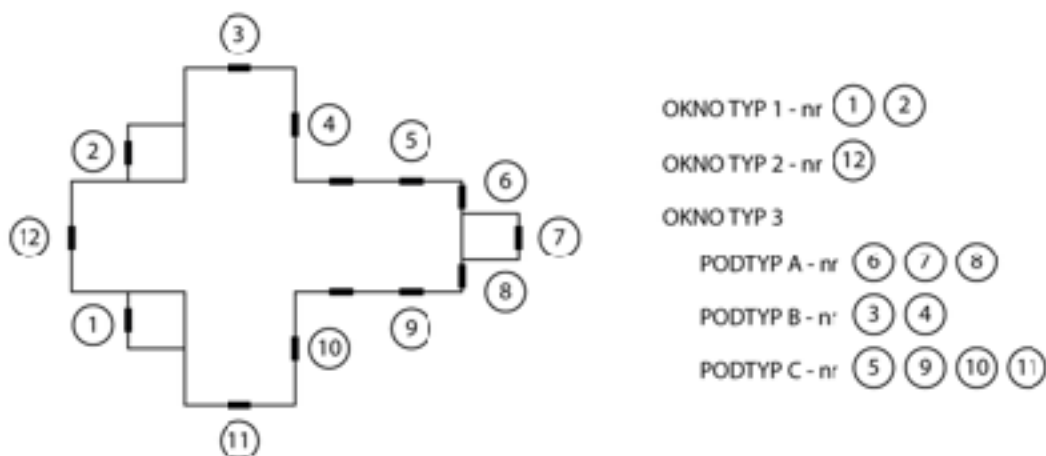
Podczas II wojny światowej kościół pełnił funkcję magazynu.

W latach 2009-2012 przeprowadzono gruntowny remont kościoła i jego otoczenia. Odnowiono elewacje, zmieniono pokrycie dachu. Teren otaczający kościół pokryto kostką kamienną, po stronie zach. oddzielono go od drogi ogrodzeniem.

5. Opis stolarki okiennej

Kościół posiada drewnianą stolarkę okienną. Okna pochodzą najprawdopodobniej z czasu przebudowy kościoła w latach 1928-30 lub są młodsze. Można wyodrębnić w ich obrębie zasadniczo 3 typy okien. Dwa okna Typu 1 występujące w obrębie zakrystii i kaplicy w elewacji zachodniej, jedno okno Typu 2 występujące w obrębie poddasza w elewacji zachodniej, dziewięć okien Typu 3 występujące w obrębie transeptu i nawy głównej w elewacjach północnej i południowej oraz w obrębie elewacji wschodniej. Okna typu 3 różnią się od siebie nieznacznie detalami takimi jak wymiary, kształtem profili szprosów i słupków oraz występowaniem ruchomej, rozwiewnej kwatery. Wszystkie okna szklone są szkłem ciągnionym.

RYS. 1 NUMERACJA OKIEN KOŚCIOŁA OBJĘTYCH OPRACOWANIEM

5. 1 Okno Typ 1

Ilość: 2 sztuki, okno nr 1 i 2

Lokalizacja: elewacja zachodnia, zakrystia i kaplica

Opis: okno wykonane w konstrukcji krosnowej, czterodzielne, dwupoziomowe, ślemię i słupek ozdobnie fazowany - rowkowany, górne skrzydła podzielone szprosami na 4 kwatery, dolne skrzydła podzielone szprosami na 6 kwater, wewnętrzne parapety drewniane

Okucia, elementy metalowe: narożniki okienne, zakrętki dźwigniowe, gałeczki, zawiasy czopowe, okna zabezpieczone kratami

Powłoki zabezpieczające: okno pokryte kilkoma warstwami przemalowań farbą olejną

5. 2 Okno Typ 2

Ilość: 1 sztuka, okno nr 12

Lokalizacja: elewacja zachodnia, poddasze

Opis: okno wykonane w konstrukcji krosnowej, dwupoziomowe, ślemię ozdobnie fazowane, górne skrzydło zamknięte łukiem pełnym, podzielone szprosami ułożonymi promieniście, dolne skrzydło podzielone szprosami na 6 kwater

Powłoki zabezpieczające: okno pokryte kilkoma warstwami przemalowań farbą olejną

5. 3 Okno Typ 3

Podtyp A

Ilość: 3 sztuki, okno nr 6, 7, 8

Lokalizacja: okna chóru w elewacji wschodniej

Opis: okno wykonane w konstrukcji krosnowej, zamknięte łukiem odcinkowym, podzielone na sześć pól, każde z pól podzielone szprosami na 4 kwatery. Szprosy od strony wewnętrznej i zewnętrznej fazowane skośnie, o wąskiej górnej płaszczyźnie. Słupek pionowy stanowi dominantę dzieląc połąć okna na pół.

Słupek pionowy od strony zewnętrznej o przekroju spłaszczonego wałka

Okucia, elementy metalowe: okna zabezpieczone kratami

Powłoki zabezpieczające: okno pokryte kilkoma warstwami przemalowań farbą olejną

Podtyp B

Ilość: 2 sztuki, okno nr 3 i 4

Lokalizacja: elewacja północna i wschodnia transeptu

Opis: okno wykonane w konstrukcji krosnowej, zamknięte łukiem odcinkowym, podzielone na sześć pól, każde z pól podzielone szprosami na 4 kwatery. Słupek pionowy stanowi dominantę dzieląc połąć okna na pół. Jedno z środkowych pól rozwiewne na zewnątrz. Szprosy prostopadłościennie. Słupek pionowy od strony wewnętrznej o przekroju wałka. Okno zamontowane odwrotnie, awersem do wnętrza.

Okucia, elementy metalowe: pozostałości po zakrętkach dźwigniowych, narożniki okienne ruchomego pola

Powłoki zabezpieczające: okno pokryte kilkoma warstwami przemalowań farbą olejną

Podtyp C

Ilość: 4 sztuki, okno nr 5,9, 10, 11

Lokalizacja: okna chóru w elewacji południowej i północnej oraz elewacja wschodnia i południowa transeptu

Opis: okno wykonane w konstrukcji krosnowej, zamknięte łukiem odcinkowym, podzielone na sześć pól, każde z pól podzielone szprosami na 4 kwatery. Słupek pionowy stanowi dominantę dzieląc połąć okna na pół. Jedno z dolnych pól rozwiewne do wewnątrz. Zamykane na zakrętki dźwigniowe.

Szpros od strony wewnętrznej i zewnętrznej prostopadłościennie.

Słupek pionowy od strony zewnętrznej o przekroju prostokąta o zaoblonych narożach na podkładce

Okucia, elementy metalowe: zakrętka dźwigniowa, narożniki okienne ruchomego pola

Powłoki zabezpieczające: okno pokryte kilkoma warstwami przemalowań farbą olejną

6. Stan zachowania i przyczyny zniszczeń

STAN OGÓLNY

Na kondycję stolarki okiennej obiektów architektonicznych niekorzystnie wpływają zmienne warunki atmosferyczne: szczególnie wilgotnościowo-temperaturowe (dzienne i roczne amplitudy), a także działalność owadów drewnojadów i ogniska korozji mikrobiologicznej. W wyniku działania powyższych czynników następuje naruszenie i przerwanie ciągłości powłok zabezpieczających powierzchnię elementów drewnianych i metalowych. Skutkuje to postępującą korozją metalu, mogącą utrudniać i blokować funkcjonowanie mechanizmów zamykających okna. W przypadku drewna, odsłonięcie wrażliwych partii wiąże się przede wszystkim wnikaniem wody w porowatą strukturę i działalnością niekorzystnych czynników w coraz głębszych partiach materiału zabytkowego. Cykliczne zawilgocenie i wysychanie prowadzi do osłabienia i wypaczania konstrukcji drewnianej.

Ponadto uszkodzenia elementów stolarki i mocowań szklenia wpływa negatywnie na izolację termiczną budynku i generuje duże straty ciepła z pomieszczeń.

Ogólny stan zachowanej stolarki okiennej wskazuje na cykliczne, szkodliwe oddziaływanie czynników niszczących. Świadczą o tym odsłonięte, zniszczone partie drewna, widoczne rozwarstwienia i zszarzenie drewna. Jest to widoczne szczególnie w dolnych, zewnętrznych partiach okien narażonych na kontakt z wodą opadową odbijającą się od powierzchni opierzeń blacharskich parapetów zewnętrznych.

Wielokrotne przemalowania świadczą o doraźnych naprawach. Przeprowadzone niestarannie nie poprawiły kondycji zabytkowej stolarki.

Obserwuje się także pęknięcia i uszkodzenia szklenia.

W złym stanie zachowania są także mechanizmy zamykające ruchome pola dużych okien w obrębie nawy czy transeptu.

- OKNA TYP 1 – pokryte są kilkoma warstwami farby olejnej. Na skutek szkodliwego oddziaływania zmiennych warunków temperaturowo-wilgotnościowych wtórne powłoki farby w obrębie awersu okien są silnie spękanе, częściowo odspojone i lokalnie wykruszone przez co powierzchnia drewna jest odsłonięta. Kit szklarski popękany i wykruszony. Niektóre szklenia kwater pęknięte. Wielokrotne przemalowania zniekształciły ostrość

formy profili okiennych oraz spowodowały, iż skrzydła okien gorzej się domykają. Kraty okienne ze zdegradowanymi powłokami malarskimi, z widocznymi ogniskami korozji.

- OKNO TYP 2 – pokryte wielokrotnymi przemalowaniami. Od strony awersu złuszczone warstwy farby odsłaniają powierzchnię drewna, naruszoną przez szkodliwe czynniki zewnętrzne. Przemalowania położone mało estetycznie, nachodzą na szklenia.
- OKNA TYP 3 – pokryte są kilkoma warstwami farby olejnej. Na skutek szkodliwego oddziaływania zmiennych warunków temperaturowo-wilgotnościowych wtórne powłoki farby w obrębie awersu okien są silnie spękanne, częściowo odspojone i lokalnie wykruszone przez co powierzchnia drewna jest odsłonięta. Kit szklarski popękany i wykruszony. Niektóre szklenia kwater pęknięte. Wielokrotne przemalowania zniekształciły ostrość formy profili okiennych. Ruchome, rozwiewne pola z uszkodzonymi mechanizmami zamykającymi. Część z nich wypaczona, nie domyka się, widać prześwity. Kraty okienne ze zdegradowanymi powłokami malarskimi, z widocznymi ogniskami korozji.

7. Badania stratygraficzno – konserwatorskie

AUTOR: Katarzyna Michalak

CEL BADAŃ: Ustalenie oryginalnego opracowania kolorystycznego stolarki okiennej.

METODOLOGIA BADAŃ: W trakcie wizji lokalnej wykonano odkrywki schodkowe na powierzchni rewersu i awersu dostępnych okien typu 1 i 3.

WYNIKI BADAŃ STRATYGRAFICZNYCH: Fotografia odkrywki wraz z opisem i wskazaniem pierwszej warstwy chronologicznej.

WNIOSKI:

Wykonane odkrywki schodkowe uwiarykowały kilka warstw przemalowań elementów stolarki okiennej od strony wewnętrznej oraz w bocznych partiach ruchomych kwater. Dostępne zewnętrzne partie drewna pokryte silnie zdegradowanymi powłokami malarskimi, niemożliwymi do rozwarstwienia. Odkrywki w obrębie okien typu 3 podtyp A i C (podtyp B niedostępny bez rusztowania) pokazują, iż w ich obrębie występuje różna ilość warstw chronologicznych oraz najstarsza warstwa chronologiczna jest w innym kolorze. Okna typu 1 i okna typu 3 podtyp C posiadają najstarszą warstwę chronologiczną w tym samym kolorze, więc na tym etapie badań przyjęto, iż jest to najstarsze opracowanie barwne okien, które należy zastosować podczas ich konserwacji. Kolor najstarszej powłoki malarskiej w obrębie stolarki okiennej zbliżony jest do koloru mlecznej szarości RAL 7047, która znajduje się na białło-żółtym podkładzie. Kolor awersu i rewersu okien powinien być taki sam. Najstarszy kolor w obrębie okien typu 3 podtyp A zbliżony jest do koloru szarej bieli RAL 9002, który występuje jako drugie opracowanie barwne w obrębie okien typu 3 podtyp C

Zaleca się powtórzyć badania stratygraficzne na etapie wykonawczym, kiedy będzie pełny dostęp do wszystkich okien.

1. Okno TYP 1

OKNO TYP 1	Konstrukcja: krosnowe	Ilość: 2
		
Fot. 1 Awers okna.	Fot. 2 Rewers okna.	
		
Fot. 3. odkrywka ukazująca od prawej: drewno, podkład i mleczno szarą powłokę malarską RAL 7047, następnie 2 warstwy przemalowań na białą	Fot. 4 Odkrywka w obrębie zakrętki dźwigniowej ukazująca najstarszą mleczno szarą powłokę malarską RAL 7047	

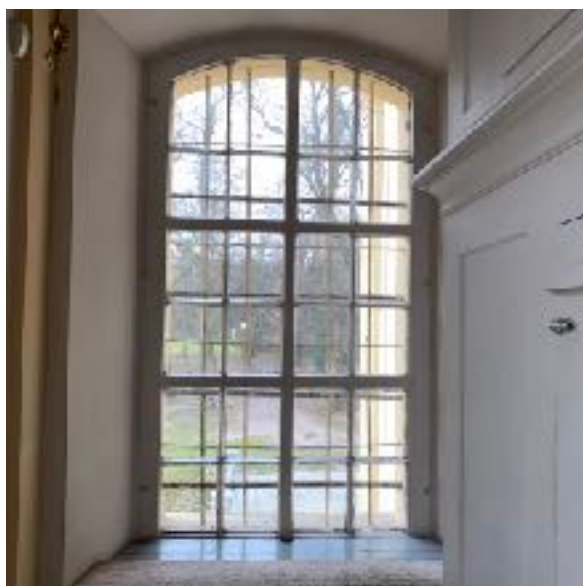

Fot. 5 Zbliżenie na detal profili okna - rowkowany przymyk i ślemię

Fot. 6 Zbliżenie na system zamykania okna - zakrętkę dźwigniową

2. Okno TYP 3

OKNO TYP 3 PODTYP A	konstrukcja: krosnowe	ilość: 3
		
Fot. 1. Awers okna.	Fot. 2. Rewers okna.	
		
Fot. 3. Odkrywka w obrębie ramy ukazująca od prawej strony powłokę malarską w kolorze szarej bieli RAL 9002, następnie przemalowania na białą	Fot. 4. Odkrywka w obrębie szprosu ukazująca bezpośrednio na drewnie powłokę malarską w kolorze szarej bieli RAL 9002, następnie przemalowania na białą	

Fot. 5 Zbliżenie na pionowy słupek okienny o przekroju spłaszczonego wałka

Fot. 6 Zbliżenie na szpros okienny z ukośnym fazowaniem i o wąskiej górnej płaszczyźnie

3. Okno TYP 3

OKNO TYP 3 PODTYP C	konstrukcja: krosnowe	ilość: 4
		
Fot. 1. Awers okna.	Fot. 2. Rewers okna.	
		
Fot. 3. Odkrywka w obrębie rozwiewnej kwatery ukazująca od lewej strony powłokę malarską w kolorze mlecznej szarości RAL 7047, następnie powłoka w kolorze RAL 9002, a następnie warstwy przemalowań na biało	Fot. 4. Odkrywka w obrębie ramy ukazująca bezpośrednio na drewnie powłokę malarską w kolorze mlecznej szarości RAL 7047	

Fot. 5 Odkrywka w obrębie szprosów ukazująca bezpośrednio na drewnie powłokę malarską w kolorze mlecznej szarości RAL 7047

Fot. 6 Odkrywka w obrębie okucia ukazująca bezpośrednio na metalu powłokę malarską w kolorze mlecznej szarości RAL 7047

Fot. 7 Zbliżenie na detal okna - widoczny prostopadłościenny szpros, pozostałość po mechanizmie zamykającym rozwiewną kwaterę oraz metalową rynienkę pod oknem na skropliny.

Fot. 8 Zbliżenie na pionowy słupek okienny o przekroju prostokąta o zaoblonych narożach na podkładce

8. Cel oraz założenia konserwacji

Głównym założeniem prac konserwatorskich jest zachowanie okien stanowiących historyczny element budynku kościoła, poprawa ich funkcji użytkowych oraz przywrócenie ich pierwotnej estetyki poprzez powrót do pierwotnej kolorystyki. Materia zabytkowa powinna być poddana konsolidacji i zabezpieczeniu przed niekorzystnym działaniem agresywnych czynników zewnętrznych, a zdestruowane elementy wymienione na podstawie szczegółowych rysunków inwentaryzacyjnych czy oryginalnych elementów.

9. Program prac konserwatorskich

Zakłada się, iż okna zostaną zdemontowane i poddane konserwacji na pracowni. Umożliwi to ostrożny demontaż pierwotnego szklenia, prawidłowe ponowne oszklenie na kit szklarski, spasowanie rozwiewnych kwater i skrzydeł czy naprawę mechanizmów zamykających. W przypadku konserwacji in situ konieczne byłoby ustawienie rusztowań z obu stron okna oraz zabezpieczenie przestrzeni i obiektów wewnątrz kościoła.

Przed rozpoczęciem prac należy wykonać dokumentację fotograficzną. Powinna być ona także prowadzona podczas prac dokumentując wszystkie zabiegi konserwatorskie.

1. Ostrożny demontaż okien i zabezpieczenie otworów okiennych przed czynnikami atmosferycznymi.
2. Ostrożny demontaż szkła tak by ponownie wykorzystać szyby.
3. Demontaż mechanizmów zamykających okna i wykonanie na wzór nowych dla okien z uszkodzonymi czy brakującymi mechanizmami.
4. Powtórzenie odkrywek w celu potwierdzenia kolorystyki okien.
5. Oczyszczenie powierzchni drewna z przemalowań olejnych preparatami spęczniającymi i zmydlającymi z wykorzystaniem metod fizycznych i mechanicznych. Doczyszczenie i wygładzenie powierzchni drewna drobnoziarnistym papierem ściernym. Piaskowanie nie jest wskazane ze względu na możliwość uszkodzenia powierzchni drewna.

6. Uzupełnienie większych ubytków kompozycją dwuskładnikowej masy do uzupełnień drewna na bazie żywicy epoksydowej np. Araldite SV/HV z wypełniaczem z mączki drzewnej
7. Uzupełnienie drobnych ubytków masą na bazie żywicy akrylowej z wypełniaczem z mączki drzewnej, o odpowiednio dobranym kolorze.
8. W przypadku niezbędnych napraw z wykorzystaniem fleków dobrać drewno odpowiadające oryginalnemu, o odpowiednim układzie słoii. Uprzednio drewno zabezpieczyć czterofunkcyjnym preparatem ochronnym metodą w kąpieli.
9. Rekonstrukcja najbardziej zniszczonych elementów stolarki na podstawie rysunków inwentaryzacyjnych czy oryginalnych elementów.
10. Gruntowanie powierzchni drewna preparatem odpowiednim do kolejnych powłok malarskich.
11. Malowanie powierzchni drewna na kolor ustalony na podstawie badań stratygraficznych i zaakceptowanym przez WUOZ Delegaturę w Lesznie farbą przeznaczoną do drewna, półmatową. Zaleca się farby firmy Remmers.
12. Przywrócenie szkła z wykorzystaniem zdemontowanego szklenia oraz nowego szkła imitującego szkło ciągnięte, np.: Anticglass. Szklenie tradycyjne na kit szklarski.
13. Konserwacja okuć okien polegająca na:
 - Oczyszczenie powierzchni metalowych z przemalowań olejnych oraz produktów korozji metalu metodami fizycznymi i mechanicznymi z wykorzystaniem preparatów spęczniających i zmydlających. Nie należy piaskować elementów.
 - Naniesienie inhibitora korozji.
 - Naniesienie powłok zabezpieczających na powierzchnie metalowe ze stopu węglowego żelaza, w kolorze analogicznym jak do wybranego dla powierzchni drewnianych.
 - Uszkodzone okucia należy naprawić lub zrekonstruować
14. Spasowanie rozwiewnych kwater oraz skrzydeł.
15. Montaż okien. Okna nr 3 i 4 zaleca się zamontować właściwie, kwaterą rozwiewną do środka, profilowym pionowym słupkiem na zewnątrz.

16. Oczyszczenie z powłok malarskich i pomalowanie lub wykonanie nowych rynienek podokiennych na skropliny.
17. Podczas konserwacji okien zaleca się konserwację krat okiennych polegającą na ich oczyszczeniu z powłok malarskich i produktów korozji żelaza oraz antykorozyjne i nawierzchniowe malowanie w kolorze ciemnografitowym. Jako farbę nawierzchniową zaleca się zastosowanie farby grafitowej Eddi Smied.

10. Zalecenia i uwagi konserwatorskie

Wymagane jest prowadzenie dokumentacji fotograficznej i opisowej przed podjęciem prac, w trakcie prowadzenia prac i po zakończeniu prac konserwatorskich.

Zaleca się renowację oryginalnych parapetów wewnętrznych okien nr 1 i 2.

Oryginalne okucia: gałki, zakrętki i zawiasy należy poddać renowacji. Wtórne lub uszkodzone elementy usunąć, zastępując je replikami oryginału. Repliki przedstawić do zatwierdzenia przez nadzór konserwatorski.

Wytypowane kolory z wzornika RAL należy zweryfikować wykonując dodatkowe odkrywki w trakcie prac konserwatorskich. Opracowanie kolorystyczne elementów stolarki nastąpi po wykonaniu prób zaproponowanymi odcieniami, bezpośrednio na obiekcie i zatwierdzeniu przez nadzór konserwatorski.

Materiały i preparaty wybranych firm wskazane w opracowaniu stanowią jedynie propozycję zastosowania. Można je zastąpić materiałami innych firm, o pożądanych właściwościach fizyko-chemicznych i charakterystyce wytrzymałościowej oraz wymaganej jakości. Gwarancję trwałości i spełniania wymogów technicznych zapewnia jedynie ścisłe przestrzeganie zaleceń zawartych przez producentów w kartach technicznych produktów.

Prace należy prowadzić pod nadzorem dyplomowanego konserwatora dzieł sztuki i właściwych służb konserwatorskich.

Po zakończeniu prac należy wykonać pełną dokumentację powykonawczą zgodnie z zaleceniem Ośrodka Dokumentacji Zabytków.

Nieodłącznym i częstym zjawiskiem przy renowacji zabytków, w trakcie przeprowadzanych prac, jest występowanie problemów i zadań nie zawartych w programie konserwatorskim, należy je wówczas rozpatrzyć i podjąć decyzję dalszego postępowania wspólnie z Inwestorem, WUOZ Delegaturą w Lesznie i nadzorem autorskim i konserwatorskim.

Wszelkie zmiany w zakresie i sposobie prac konserwatorskich należy uzgadniać z WUOZ Delegaturą w Lesznie.

11. Dokumentacja fotograficzna stanu zachowania

Fot. 1 Elewacja zachodnia kościoła pw. Św. Piotra w Okowach w Chobienicach.

Fot. 2 Elewacja północna kościoła pw. Św. Piotra w Okowach w Chobienicach.

KOŚCIOŁA PW. ŚW. PIOTRA W OKOWACH W CHOBIENICACH

Fot. 3 Elewacja wschodnia kościoła pw. Św. Piotra w Okowach w Chobienicach.

Fot. 4 Elewacja południowa kościoła pw. Św. Piotra w Okowach w Chobienicach.

Fot. 5 Zbliżenie na okno nr 12 w elewacji zachodniej.

Fot. 6 Zbliżenie na stan zachowania drewna okna nr 2 w elewacji zachodniej. Widoczne ubytki w kicie okiennym oraz pęknięcia szyb.

Fot. 7 Zbliżenie na stan zachowania drewna okna nr 2 w elewacji zachodniej. Widoczne ubytki w kicie okiennym oraz pęknięcia szyby.

Fot. 8 Zbliżenie na drewniany parapet okienny okna nr 2 w elewacji zachodniej.

Fot. 9 Okno nr 11 w elewacji południowej . Widoczna niedomykająca się kwatery rozwiewna.

Fot. 10 Okno nr 11 w elewacji południowej . Zbliżenie na niedomykającą się kwaterę rozwiewną. Widoczne ubytki w kitach okiennych i pęknięte szyby.

Fot. 11 Okno nr 11 od strony wewnętrznej. Widoczny uszkodzony mechanizm zamykający kwaterę rozwiewnej.

Fot. 12 Zbliżenie na metalową rynienkę podokienną na skropliny w oknie nr 5. Widoczny uszkodzony mechanizm zamykający kwaterę rozwiewnej.

Fot. 13 Okno nr 3. Widoczna rozwiewna kwatera otwierająca się na zewnątrz oraz brak profilowania pionowego słupka.

Fot. 14 Okno nr 3. Widoczny pionowy, profilowy słupek z wałkiem od strony wewnętrznej. Awers okna stanowiący obecnie rewers.